

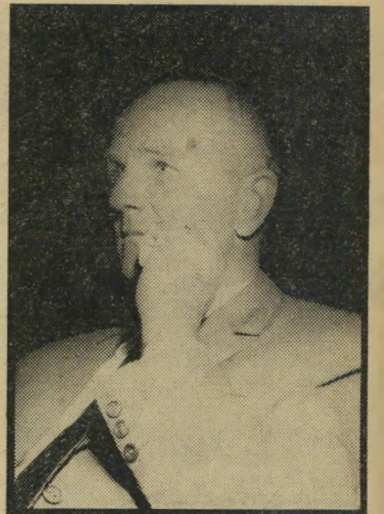
כדורגל

ציריך: הסוף

נהגת ההתאחדות לכדורגל החליטה ביום הדין שלא להמשיך את חוזהו של מאמן הנבחרת הלאומית. החלטה לגיטימית לכל הדעות, אלא שהצורה בה נתקבלה היתה מגוחכת. שישה מאנשי הנהלת ההתאחדות שינו את דעתם תוך שבוע, בקשר להחלטה שצריכה היתה להיות מיקצועית בלבד.

בעד ונגד. איש בית"ר יגאל גריפל אמר לפני שבוע, כי הוא בודע שיש להאריך את חוזהו של מילובאן ציריך עד סוף השנה, לפחות. ביום השני הוא דיבר בישיבת מנכ"ל כירות ההתאחדות נגד הארכת החוזה. וכי סופו של דבר, בישיבת הנהלה, היא הצביע בעד הארכתו.

ישראל קיסר, חבר הוועדה המרכזת של ההסתדרות, דיבר בעד הארכת החוזה, ור אחר שבוע הצביע נגד. חבר הנהלה בנימין פנרטיס הכריז, שציריך הוא יורדו האישי ומאמן גדול, אבל הצביע נגד הארכת הוזה. איש הפועל דוב שיבא דיבר אף הוא נגד ציריך, ושינה את דעתו תוך שבוע. איש מכבי נתן מטלון הביע במשך חודש ימים את זעמו, שיש לחזש את החוזה, והצביע, בסופו של דבר, נגד חידושו. וכי מהו עשה גם חברו למרכי, אריה שפק. ההצבעה של שפק עוררה את הסערה החדה הגדולה ביותר, הסיבה: תחום ההצבעה החד ליטה ההתאחדות לשלוח את שפק כמלווה

מאמן ציריך אחד בלבד - אחד ביד

נבחרת הנוער למשחקי אליפות אסיה לנוער, שיערכו בעוד כחודש ימים בבירת הפיליפינים מאנילה.

„שפק נמכר! זעקו מתגדו. שפק רתח מזעם, הכחיש בתוקף את הדיעות. עוד לפני תשעה שבועות החליט מרכז מכבי שאני הוא המועמד לנסיכה ל מאנילה. חמישה אנשים חברי הנהלת ההתאחדות, חוץ ממני, שינו את דעתם, וכך עלי יצא כל הקצף. שינתי את דעתי, כי שני אנשי מכבי, יצחק כספי ועזריקס מילצ'אן, שיכנעו אותי, שאין להאריך את חוזהו של ציריך.”

בעקבות הסערה שקמה, החליט שפק ליתפטר מתפקידו בהתאחדות, ויתר על הניסעה למאנילה. מרכז מכבי לא מצא לי נכון להבהיר את הרקע להצבעתי, ואיני רואה לכן צורך להמשיך ולסבול השמיצות” הסביר.

חבר הנהלת ההתאחדות דוב שיבא הסיבר, כי ביקש לדחות את ההצבעה על גורל הנסיעה למאנילה, כדי שלא להכתים את שמה של ההתאחדות ולמנוע קשר בין ההצבעות. אלא שיו"ר ההתאחדות, מנחם הלר, סירב להענות לבקשתו. שפק הכחיש בתוקף, כי למתנגדו החרף ביותר של ציריך, צבי בריס, יד בצורת הצבעתו. „לא נפגשתי עם בריס בחירות במשך חמש השנים האחרונות, ולא נפגשתי איתו בכלל בחצי השנה האחרונה.”

תוצאת ההצבעה: מעמדו של צבי בריס, איש המערך, ותומכיו בהתאחדות, התחזק. מתנגדו, מיכאל אלמוג, שהחתיים את ציריך לפני כשנה, כבר התפטר מתפקידו כיו"ר הוועדה המקצועית של ההתאחדות. תוצאה אחרת: שחקני מכבי תל-אביב, ששפק הוא יור"ר מחלקת הכדורגל שלהם, קיימו ביום אסיפה ארוכה ונגד

שת, כדי לדון בהצבעת האישי שלהם בהתאחדות. הם החליטו לדחות את סיכום הדין לימים ספורים.

יהיו הדברים אשר יהיו - תופעה אחת ברורה לחלוטין מכל הפרשה: ההתאחדות לכדורגל הראתה לציבור הרחב כאילו דר כיום נחתכים דברים בין כותליה ומה הם שיקוליהם של עסקניה.

דו-שלטון

אם ישנו תפקיד, אותו רוצה מאמן כדורגל מקומי יותר מכל, הרי זה התפקיד של מאמן הנבחרת הלאומית. מעולם לא היתה האפשרות שישראל יאמן את הנבחרת קרובה יותר, מאשר בחודש יוני השנה, בו יסיים מילובאן ציריך את שרותו בישראל. שני הנלחמים העיקריים לתפקיד הנכסף: יוסף מרימוביץ, שאימן כבר את הנבחרת תקופה קצרה, ומי שהיה מאמן מכבי תל-אביב, משה בית-הלוי.

אפשרות אחרת היתה, שאומנם ימונה מאמן ישראלי לנבחרת, אך לצידו יכהן גם מנהל נבחרת. כל אחד משני ממלאי התפקידים יהיה איש אמונו של צד אחר בהתאחדות, כך שהכוחות יהיו מאוזנים.

התחזית: מאמן ישראלי - איש מכבי; מנהל נבחרת - איש הפועל.

סיכוייהם להצליח תלויים בציינותם של כוכבי הנבחרת, כמרכזי שפיגלר ונחום סטלמן, להוראות שיקבלו מאנשים, אתם הכירו ככדורגלנים פשוטים על מיגרש הדישא.

אתלטיקה

לאסיה באהבה

מה יותר חשוב: אתלטיקה או כדורגל? שחייה או כדורסל? זו השאלה עליה יצטרכו לענות בעתיד הקרוב ראשי הוועד האולימפי הישראלי. יהיו אלה הם, שיקבעו את הרכב המשלחת הישראלית למישחקי עמי אסיה, שיערכו בסוף השנה בבאנגקוק, בירת תאילנד.

בינתיים החליט הוועד האולימפי, כי היסע משלחת של 55 איש. הרכב המשלחת לא יקבע עדיין, אך כל הסימנים מראים, ש בין המועמדים תהיה הן נבחרת הכדורגל הישראלית והן נבחרת הכדורסל. האחד שאינו מרוצה ממצב זה: מזכיר ההתאחדות הספורט, שמואל ללקין. הוא אינו מבין כלל, מה מחפשים הכדורגלנים הישראלים בבאנגקוק.

אם מגיע למישהו לנסוע לתאילנד, חושב המזכיר, אזי אך ורק לאנשים השייכים ליתאחדות לספורט. כמו האתלטים והשחינים. הכדורגלנים, לפי דעתו, הם אחרונים בסולם העדיפויות לנסיעה.

מזכיר ללקין: „מישחקי הכדורגל שיערכו כו בבאנגקוק אינם אליפות אסיה, או מישחקים על גביע אסיה. מי שיזכה שם בתיקום הראשון לא יהיה אלוף אסיה. לעומת זאת, שחיין שיגיע שם למקום הראשון, או אתלט, יהיה אלוף אסיה במקצועו, וזה לא דבר קטן. גם בכדורסל המצב דומה ל כדורגל. המישחקים שיערכו שם אינם על אליפות אסיה. זו נערכה כבר בסוף השנה שעברה.”

ציריך להוציא את הטעות הזו מהראש, כדי שאפשר יהיה לראות את מצב הדברים הנכון. חשוב עבורנו, שמספר מכסימאלי של ספורטאים יזכה במקומות הראשונים בבאנגקוק. זה יביא לנו כבוד. נצחון נוסף של נבחרת הכדורגל שלנו לא יוסיף דבר. „זו תהיה גם הזדמנות חד-פעמית לאתלטים שלנו להתמודד בתחרויות בינלאומיות ממדרגה ראשונה.”

מאמן נבחרת השחייה יוסף טלקי: „אני רואה את התחרויות בבאנגקוק כהכנה לימים שישנו תוצאות טובות. המקום שלהם בארץ לא מעניין אותי.”

מזכיר ללקין: „אני יודע, שאני אחד הדיודדים הרוצים להעמיד את הכדורגל במקור מן הנכון. אבל אני נאבק. אם יצטרכו לקצץ בתקציב, שיקצצו בכדורגלנים. הם האחרונים שחשוב כי יהיו בבאנגקוק.”

השאלה היחידה המחכה לתשובה: האם יצדיקו האתלטים המקומיים את תקוות מדינת ההתאחדות? האם יזכו במספר מליות רב יותר מאשר עמיתיהם האסייאניים?

ידידתו של בולקין, פרלה נזר, מתעלפת לשמו

בולקין מישלים

„אשם!” פסק אביבית-הדין. אחריכך פנה אל הנאשם: „יש לך מה להגיד?”

„כן,” ענה אלי בולקין. „אני חף מפשע. אני משלם בשביל עוגה שמישהו אחר אכל. שושנה פליגלמן מתה כשהייתה בת שש עשרה וחצי, נקברה בחולות שבין עכו ל קריית-חיים, וגופתה נתגלתה בשלישי ל-אוגוסט 1964. השבוע נגזר מאסר-עולם על אלי בולקין, שנמצא אשם ברציחתה.”

סיפור אלי בולקין לכתב „העולם הזה” לאחר שניתן פסק-הדין: אני נדרתי נזר. ברגע שבו אשתחזר, ואני מאמין שזה יהיה בקרוב, אחרי שאניש עירעור בבית-המשפט העליון שבו ינצח הצדק, אעלה לקיברה של שושנה עם זר פרחים. שושנה היתה בחורה טובה, ולא הגיע לה למות. הלואי שהייתי יודע מי הרג אותה!

אני קורבן למשטרה ולעליה שזונות ו סיסורים רחמי נגדו, כדי שיוכלו לקבל רשיון מהמשטרה להמשיך לעסוק בזנות באין מפריע. תראה על סמך מה הרשיעו אותי - על סמך עדויות של זונות בעיקר. האם בית-המשפט באמת חושב שאפשר לסמוך על עדויות של אנשים כאלה?

אני יודע שהציבור לא יאמין גם לי. הקהל הרחב מחפש תמיד קורבן, והוא מצא בי את הקורבן הזה, כי עשיתי רושם של גבר אלים.

גם השופטים אמרו עלי שאני גברתן ושי זה אחד הגורמים שהשפיעו עליהם בהחלט. טה שאני הרוצח. האם העובדה שמישהו גברתן ונראה חזק בנופו היא הוכחה מסויעת לכן שהוא רוצח? אני יודע שהמון רוצחים היו חלשים וחלונים. והאמת היא, בעצם, שאני לא אלים כמו שחושבים. אני אפילו מפחד לריב.

זה מצב נורא. להיות מורשע בפשע שמישהו אחר ביצע. ליפול בדיישה שמישהו אחר בישל. ולמה? רק בגלל ששושנה היתה חברה שלי! היא היתה גם חברה של אני שים אחרים, לא?

*** סרט עביר הודאה ברצח

ברכה. הם שמו עלי עין במשטרה מיד מההתחלה. הם תיכף החליטו שאני האשם ברצח. כשהייתי עדיין בגדר חשוד בלבד, התחילו הקצינים החוקרים להתייחס אלי בצורה מוזרה. אחדים מהם התאכזרו אלי והיכו איתי, ואחדים התנהגו אלי יפה. בדרך זו הם קיוו כנראה להשפיע עלי להודות: מרוב שינאה לחוקרים הרעים, אתייחס באמון אל החוקרים הטובים, ואסי פר להם הכל כדי שיעזרו לי.

חקרו אותי בשעות היום ובשעות הלילה. לא נתנו לי לישון. הייתי עייף, וכל פעם

עם שושנה

אלי בולקין הירבה לבלות עם שושנה פליגלמן. בתמונה: זמן קצר לפני הרציחה.

